

Marian Anczyk

Sprawozdanie z konferencji prezydentów europejskich Izb Adwokackich w Wiedniu 19-22 lutego 1998 roku

---

Palestra 42/3-4(483-484), 163-165

1998

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

■ Sprawozdanie z konferencji prezydentów europejskich Izb Adwokackich w Wiedniu 19–22 lutego 1998 roku

W tradycyjnej dorocznej konferencji prezydentów europejskich Izb Adwokackich, która odbyła się w tym roku w dniach 19–22 lutego – brali udział prezydenci ok. 40 Izb europejskich oraz przedstawiciele światowych i europejskich organizacji adwokackich. Z tego względu wykorzystano obecność dużej ilości znaczących działaczy samorządowych, aby odbyć dalsze spotkania adwokackie. W tym roku w Wiedniu odbyło się dodatkowo posiedzenie Stałego Komitetu CCBE, a także obrady Międzynarodowego Senatu UIA, składającego się m.in. z wiceprezydentów krajowych UIA.

I. Obrady CCBE odbyły się w dość nietypowy sposób. Prezydent CCBE Michel Gout z Paryża nagle zachorował na gripę, więc nie mógł przyjechać do Wiednia. Mimo tego przewodniczył on wielogodzinnym obradom dzięki obecnej technice telekomunikacyjnej, co odnotowano z zadowoleniem. W toku obrad omówiono następujące sprawy:

1) Dnia 3 lutego br. odbyło się w Paryżu Forum na temat międzynarodowej współpracy w dziedzinie prawniczej praktyki. W Forum brały udział delegacje amerykańskich i japońskich organizacji adwokackich (ABA i JFBA). Rozmowy będą kontynuowane w czerwcu br. w Wiedniu z udziałem przedstawicieli IBA i UIA.

2) Komisja ds. deontologii ma ukończyć swe prace nad nowelizacją kodeksu deontologicznego we wrześniu br., więc należy oczekiwać, że w listopadzie br. projekt nowego Kodeksu winien być uchwalony.

3) Trwają dyskusje z udziałem CCBE nad projektem wprowadzenia jednoosobowego składu sędziowskiego w Trybunale Praw Człowieka, co ma przyspieszyć postępowanie w sprawach i zlikwidować poważne zaległości w załatwianiu spraw. Przeciwnicy tej koncepcji podnoszą argument, że brak multinarodowego składu nie zapewni obiektywizmu w orzecznictwie sądu.

4) Następne zebranie PECO, zajmującego się w CCBE sprawami adwokatów Krajów Europy Środkowej i Wschodniej, odbędzie się w tym roku w Warszawie. Termin zebrania będzie ustalony w porozumieniu z Prez. NRA. PECO wydało pierwszy numer biuletynu, który rozdano uczestnikom Konferencji. W biuletynie umieszczono artykuły dotyczące czeskiej i polskiej adwokatury, pióra ich delegatów.

5) Opracowuje się instrukcję dot. wprowadzenia w życie wytycznych w sprawie osiedlania się adwokatów UE poza granicami ich krajów pochodzenia.

6) Komitet ds. technologii podjął w Paryżu w dniu 2 lutego br. wstępne decyzje dotyczące wykorzystania elektronicznych środków łączności i Internetu dla potrzeb adwokatów. Właśnie przewodniczący tej Komisji – delegat Niemiec dr Wulff przygotował owe nietypowe przewodnictwo obradom przez prezydenta M. Gout.

7) Kończą się prace dotyczące projektu zniesienia względnie obniżenia w UE – VAT od honorariów adwokackich w sprawach zleczanych przez uboższą klientelę dla zapewnienia jej dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

8) Podjęto prace nad europejskim tytułem egzekucyjnym.

9) Uznając wagę szkolenia młodej kadry adwokackiej – opracowano w pilnym trybie tzw. projekt Friedersa, który będzie stanowił kanwę przyszłych dyskusji i prac na temat szkolenia.

II. Dnia 20 lutego br. odbyła się właściwa konferencja prezydentów. Prezes austriackiej Izby Adwokackiej dr Klaus Hoffmann, po powitaniu gości udzielił najpierw głosu kilku delegatom krajów, w których odnotowano jakieś ważniejsze wydarzenia adwokackie. Delegat polski uzupełnił złożony wcześniej pisemny komunikat podaniem nieco szczegółów o sytuacji prawnej działających w Polsce zagranicznych firm adwokackich oraz o warunkach uzyskania przez adwokatów z Unii Europejskiej pełnych uprawnień zawodowych po złożeniu w Polsce egzaminu adwokackiego i wykazaniu się znajomością języka polskiego – bez potrzeby odbywania aplikacji adwokackiej. Po części informacyjnej przystąpiono do głównego punktu obrad, tj. do przedstawienia tematu dot. „Kształcenia zawodowego młodej kadry adwokackiej” oraz dot. „Propozycji odnośnie do potrzeby harmonizacji niektórych przepisów dla potrzeb Unii Europejskiej i ustalenia, które przepisy winny być pozostawione do lokalnego stanowienia”. Referat na te tematy wygłosiła delegatka Austrii – dr Marcela Prunbauer-Glaser. Potrzeba uzgodnienia zasad szkolenia młodej kadry adwokackiej na terenie Unii Europejskiej była dla wszystkich ewidentna. Referat i dyskusja wykazały, że szkolenie adwokackie winno się rozpocząć na uniwersytecie i być kontynuowane podczas stażu odbywanego w kraju pochodzenia i za granicą. Myślą przewodnią szkolenia jest ukształtowanie europejskiego adwokata, który – przy bardzo dobrej znajomości obcych języków – mógłby podejmować się prowadzenia wszelkich spraw na terenie całej Unii Europejskiej. Dyskutanci rozważali jakie winno być minimum wiedzy prawniczej, jaką winien posiadać taki adwokat. Byli oni zgodni co do tego, że niezbędna jest praktyka w dziedzinie prawa Wspólnoty Europejskiej, prawa sądowego porównawczego, prawa dotyczącego obrony Praw Człowieka, prawa międzynarodowego sądowego i międzynarodowego prawa deontologicznego. Zwrócono również

uwagę na potrzebę stworzenia funduszu, z którego można byłoby finansować szkolenie młodej kadry z krajów o niższym standardzie życiowym. Projekt CCBE podaje, że wzorcem stosownego szkolenia może być praktyka wypracowana w USA począwszy od 1920 roku, dzięki której w efekcie uznaje się dyplomy wydawane przez stanowe szkoły prawnicze na terenie całych Stanów Zjednoczonych.

Podsumowując dyskusję prezes Hoffmann stwierdził, że przyszły europejski adwokat musi otrzymać w Krajach UE jednakowe zharmonizowane wykształcenie umożliwiające mu występowanie na terenie całej Unii. Stosowny program kształcenia winno opracować CCBE. Jego zdaniem nie wyklucza się, że Konferencja Wiedeńska w 1999 roku, zajmie się programem kształcenia młodej kadry adwokackiej.

III. W trzecim dniu Wiedeńskich Rozmów odbyło się posiedzenie Międzynarodowego Senatu UIA. Na posiedzeniu przedstawiono ciekawy problem filozoficzno-prawny: „Ostateczne źródło prawa: siła czy sprawiedliwość?” Referaty wygłosili profesorowie: Leonard Swindler i Ashok Gangadean z Filadelfii, Jean-Marc Varaut z paryskiej Akademii Nauk Moralnych i Politycznych oraz Daniel Guggenheim z Genewy. Swój praktyczny punkt widzenia na powyższy temat wypowiedzieli: prezes Anwaltvereinu dr F. Busse, prezes hiszpańskiej Izby E. Gay Montalvo, dziekan paryskiej Izby De La Garanderie, prezes meksykańskiej Izby M. Estrada Samano i prezes tureckiej Izby Y. Saman. Referenci powoływali się w swych wywodach na kryteria moralne, religijne, czy obyczajowe decydujące o treści powstającego prawa i systemu prawa – ale uznawali także obecną potrzebę mundializacji treści prawa. Varaut był najmniej filozoficzny rozważając ogólne związki dialektyczne jakie siła utrzymuje z prawem, a z których wyłania się sprawiedliwość. Państwo prawa przyjmuje jako zasadę, aby siła nie stała się jedynym regulatorem ludzkich stosunków, zaś sędzia ma za zadanie realizować monopol władzy. Aby ustawa była prawem, winna ona wyrażać wolę społeczeństwa, a ta wola jest określona w konstytucji.

IV. Zwyczajem lat poprzednich gości zagranicznych przyjęły Urzędy kanclerza, prezydenta i ministra sprawiedliwości. Austriacka Izba wydała uroczyste przyjęcie w Palais Pallavicini, a wspólnie z burmistrzem miasta powitała gości w pięknej scenerii Kunsthistorisches Museum. Bal prawników zakończył spotkania wiedeńskie 1998.

Adwokaturę polską reprezentowali: prezes Czesław Jaworski i wiceprezes Marian Anczyk.